

hõitasid nemmadi onama tõkkide seest
wâgga meie peâle lastma. Aga meie teg-
gime fa nendasamnoti. Se tuâõe haf-
has kui ka jo mitto kord nende laewadest
fimmi, et se ka nähha oüi, aga nemmadi
fustutaskid sedda warsti jâle ãtra, Vi-
inomâs haffas tulõke ühhe laewa purje
fülgest lirni, ja se läks põllemma. Kõbhe
pidid need põletaiâ-laewad nende liggi,
vannima, ja need peâlikkud kes nende ül-
le eõ-aedatud, olid selle kartlike asja sees
fa nendo julged et nemmadi ei kartnud
kõtigi hâdda, vaid nendega teiste lae-
wade jure dicte liggi läksid. Ja kui nem-
mad neid olid sâutnud põllemma, ja ommad
asjad wâgga hâstiaianud, siis nemmadi
tuldid jâbe illusaste taggasî. Üt he hodiga
vild need Turki laewad tulle leges, seit
se tulõke joodsis ühhest laewast teise prâie,
ja sedda viisi olli nende ots ja meie tâis
voimus nähha. Eure rômoga said meie

laewa mchhed nähha, kuida se kõigest
Rummingas ja risti rahva Jum-
rool seisis ja waenlaste vob.
Meie laemade peâlt hof-
tide seest hâstti per
nemmadi aega ei
jâle fustu
nähhti.

rare